

L'assemblea d'ICV escull Quim Besora com a president local

La militància d'ICV Reus va escollir de manera unànime en assemblea a Quim Besora com a nou president local de la formació i a la nova executiva que estarà integrada per 8 persones: Amparo Garcia, Glòria Casafus, Antoni Puig, Fèlix Hano, Francesc Campoy, Joan Guix, Xavier Alagarda i Ernest París. Una altra de les decisions que van prendre els adherits i adherides va ser nomenar Antoni Oliach com a president de l'assemblea, òrgan que ha de servir per dirigir el debat polític i el contrast d'idees de manera permanent a l'organització.

En el transcurs de l'acte també es va aprovar de manera unànime l'informe polític de la comissió gestora que ha dirigit el partit des del juliol de 2009.

Pel que fa als reptes polític immediats de l'organització, Besora ha destacat la lluita perquè es faci realitat el dret a l'autodeterminació de Catalunya sense que el debat de la sentència de l'Estatut generi divisions entre les classes populars catalanes. Així mateix també ha destacat la defensa dels treballadors davant les retallades socials i el treball perquè la vaga general del setembre sigui un èxit. Al respecte de les eleccions autonòmiques, l'agrupació local treballarà per revalidar l'escó per la demarcació de Tarragona, al qual es presenta la candidata Hortènsia Grau.

Editorial

29 de setembre VAGA GENERAL

Aquesta "crisi" entra en un nou episodi calamitós. Es menysprea la democràcia i els components més bàsics de tot el que fins ara han conformat l'anomenat Estat social. Les velles receptes neoliberalistes tornen per colpejar als febles.

Els plans d'austeritat, l'intent de precaritzar encara més el mercat de treball, les greus amenaces al nostre règim de pensions, l'empitjorament dels serveis públics i la criminalització dels aturats estan de nou en l'ordre del dia.

Si tot això es consolida, tindrà un impacte brutal en la nostra vida quotidiana.

Si volem evitar-ho hem de donar una resposta adequada a la situació present, i això ara depèn en gran part dels suports i de l'èxit de la vaga general. Aquesta és una batalla decisiva que ha de triomfar.

L'element desencadenant de la vaga general és la contrareforma laboral.

La contrareforma puja a un esglaó en l'atac del neoliberalisme contra els drets més elementals dels treballadors i se'ls deixa més indefensos davant l'arbitrarietat patronal.

El procés reaccionari al que estem assistint deixa al descobert que els empresaris només estan disposats a remunerar els treballadors, i tan poc com sigui possible, quan hi ha garanties de que els podran arrencar plusvàlua, és a dir, durant el temps en què se'ls sotmet al règim d'explotació.

Per contra, no estan disposats a garantir els salaris quan s'entreu la més mínima ombra de crisi que pot fer desaparèixer o disminuir la taxa d'explotació.

Tampoc tenen predisposició a pagar per quan els treballadors es jubilin, estan malalts, es troben a l'atur o perquè puguin sobreviure els seus familiars més propers quan ells moren. Per aquesta raó demanen insistentment una reducció de les cotitzacions social.

La unitat de les classes treballadores és una necessitat i una condició prèvia per al renaiement de l'esperança. ICV es posa incondicionalment al costat del moviment sindical i dona suport a la vaga general.

Antoni Puig Solé

Joan Guix

Voldria començar plantejant tres preguntes:

- Un addicte, és un malalt?
- En què son diferents un diabètic i un addicte?
- Els addictes, formen part de la societat?

Deixeu que em posicioni.

Un addicte és un malalt crònic. Així està definit per la OMS (Organització Mundial de la Salut), i acceptat pel mon científic i mèdic.

Altra cosa és que algunes persones no ho acceptin. Per a alguns, una persona que s'ha "buscat" la malaltia, que, malgrat saber que emmalaltiria, no és un malalt. Un diabètic no s'ho ha "buscat", no ha estat ell/ella mateix qui s'ha "provocat" la malaltia. Un addicte, si.

Ho podríem discutir molt, però, no estaria en la mateixa situació un fumador que acaba tenint un càncer de pulmó? I no els considerem igual. Una persona amb un càncer de pulmó és clarament un malalt per a tothom. Un addicte, pot ser no.

I per què aquesta diferent visió?

Tota societat, tot sistema (el capitalista també), té com un dels seus principals el reproduir-se a si mateixa, el reproduir les condicions de producció que la fan possible. Marx ens va dir allò de que "la ideologia dominant és la ideologia de la classe dominant". Ens agradi o no, predomina a la nostra societat la visió capitalista lliberal. La societat espera que tots ens conduïm de forma positiva, col·laboradora respecte d'aquesta tasca de reproducció de la societat i les seves normes de conducta.

La conducta de l'addicte es viscuda per la societat com una amenaça. Trenca la norma. Parteix d'uns altres valors. Amenaça la societat.

I la societat no és capaç, no vol fer res per adaptar-se, per incorporar a aquest transgressor amenaçant que és l'addicte. Hi ha un conflicte entre l'individu i la societat. Hi ha un conflicte.

En front del conflicte, la nostra societat actua estigmatitzant, marginant i, en conseqüència, bé penalitzant i confinant, o en el millor dels casos, aplicant la beneficència. En tot cas, queda clar que "ells", els addictes, no son dels nostres. Pot ser no estan del tot perduts. Cal corregir-los. Cal deixar-les-hi clar que estan equivocats i que estan fora de els nostres murs.

Kant va dir que la diferència entre les coses i les persones esta en que les persones no poder ser utilitzades com a mitjans, per que tenen un valor en si mateixes. Aquesta característica que diferencia les coses de les persones és la dignitat.

La marginació, la exclusió fa perdre la dignitat. Anul·la com a persona. Exclou de la societat. Liquida a l'individu.

El sistema capitalista ni vol ni pot afrontar el problema en positiu. El tren passa, i qui no és capaç de pujar-hi, ni que sigui en marxa, perd el tren. Aquell que no és útil per a generar riquesa, sobra.

Aquesta no pot ser la nostra visió. Des d'una òptica solidària, progressista, i inequívocament d'esquerres, com és la d'IC-V, això no s'hi val.

Son dues visions.

Una, la de dretes, rànica i casposa de sempre, plasmada en l'actuació del Govern de la Comunitat de Madrid: Barranquillas, Cañada Real... Apartar-los de la vista. Marginar-los. Que facin el que vulguin però allà, lluny, fora dels nostres ulls. Que no facin nosa.

L'altra, la d'esquerres, la de Barcelona o Reus, entre altres. No separar de la comunitat. Tractar-los com a persones (SON PERSONES MALALTES!!!). Treballar per la reintegració. Barranquillas en front de Baluard o la Illeta.

El primer objectiu és la dignitat, l'autoestima. Sentir i fer sentir que l'addicció és un problema de tots. Que no estan sols. Que son persones que formen part de la nostra societat i que cal ajudar-los com ajudem als diabètics. Que son útils.

És per això que cal reconèixer el treball i els resultats del personal de La Illeta i de l'Associació Reus Som Útils (ARSU). Efectivament, son útils, i com ho son d'útils i necessaris!! Més de 20 anys de treball és tot un exemple que mereix un gran reconeixement i un gran agraïment.

Gràcies ARSU i gent de la Illeta. Aquest és el camí al que no podem renunciar ni renunciarem.

*Resum de les paraules pronunciades en el lliurament del Premi "11 de Setembre, la Catalunya que volem" realitzat en el local d'ICV de Reus.

11 DE SETEMBRE, LA CATALUNYA QUE VOLEM

El Premi anual "11 de setembre, la Catalunya que volem", aquest anys ha estat lliurat als membres de l'equip humà de la Illeta i de l'associació ARSU en reconeixement de la seva tasca equipament i de la necessitat que les actuals instal·lacions on duent a terme la seva activitat s'adeqüin per donar un servei més digne a les persones usuàries.

Com és habitual les persones guardonades van participar conjuntament amb la direcció local d'ICV en les ofrenes florals a la Plaça del Baluard i al monument en homenatge del president xilè Salvador Allende.

En els parlaments es va fer èmfasi en la utilitat d'un equipament d'aquestes característiques i en la necessitat que les actuals instal·lacions s'adeqüin per donar un servei més digne a les persones usuàries.

